

- 2) Член 51, първа алинея ДФЕС трябва да се тълкува в смисъл, че дейностите на централите за проверка на техническата изправност на превозни средства, посочени в разглежданото в главното производство законодателство, не участват в упражняването на публична власт по смисъла на посочената разпоредба, независимо от обстоятелството, че операторите на тези центрове разполагат с правомощия за спиране от движение, когато при проверката на превозните средства бъде установена неизправност по отношение на безопасността, водеща до непосредствена опасност.
- 3) Член 49 ДФЕС трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна уредба като разглежданата в главното производство, която обуславя разрешението за откриване на центрове за проверка на техническата изправност на превозни средства от предприятие или обединение от предприятия, от изискването от една страна, да има минимално разстояние между този център и вече разрешените центрове на това предприятие или обединение от предприятия, и от друга страна, посоченото предприятие или обединение от предприятия да не притежава, ако бъде издадено такова разрешение, пазарен дял над 50 %, освен ако се установи, а това следва да бъде направено от запитващата юрисдикция, че това условие е действително подходящо за постигане на целите за защита на потребителите и пътната безопасност и не надвишава необходимостта за тази цел.

⁽¹⁾ ОВ С 175, 10.6.2014 г.

Решение на Съда (първи състав) от 15 октомври 2015 г. (преюдициално запитване от Amtsgericht Laufen — Германия) — Наказателно производство срещу Gavril Covaci

(Дело C-216/14) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Съдебно сътрудничество по наказателноправни въпроси — Директива 2010/64/ЕС — Право на устен и писмен превод в наказателното производство — Език на производството — Осъждане на глоба с наказателно определение — Възможност за подаване на възражение на език, различен от езика на производството — Директива 2012/13/ЕС — Право на информация в наказателното производство — Право на информация относно обвинението — Връчване на наказателно определение — Способи — Задължително определяне на съдебен адресат от обвиняемия или подсъдимия — Срок за подаване на възражение, който тече от връчването на наказателното определение на съдебния адресат)

(2015/C 406/06)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Amtsgericht Laufen

Страна в главното производство

Gavril Covaci

Диспозитив

- 1) Членове 1 — 3 от Директива 2010/64/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 20 октомври 2010 година относно правото на устен и писмен превод в наказателното производство трябва да се тълкуват в смисъл, че допускат национално законодателство като това по главното производство, съгласно което в наказателното производство лицето, срещу което е постановено наказателно определение, няма право да подаде писмено възражение против това определение на език, различен от езика на производството, въпреки че не владее последния език, освен ако в съответствие с член 3, параграф 3 от тази директива компетентните органи не приемат, че предвид съответното производство и обстоятелствата по случая подобно възражение е документ от съществено значение.

- 2) Член 2, член 3, параграф 1, буква в) и член 6, параграфи 1 и 3 от Директива 2012/13/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 22 май 2012 година относно правото на информация в наказателното производство трябва да се тълкуват в смисъл, че допускат законодателство на държава членка като това по главното производство, съгласно което в наказателното производство обвиняемият, който не живее в тази държава членка, е длъжен да определи съдебен адресат за целите на връчването на постановено срещу него наказателно определение, стига обвиняемият действително да разполага с пълния срок за подаване на възражение против посоченото определение.

⁽¹⁾ ОВ C 253, 4.8.2014 г.

Решение на Съда (първи състав) от 15 октомври 2015 г. (преюдициално запитване от KecsKeméti Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság — Унгария) — György Balázs/Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-alföldi Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága

(Дело C-251/14) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Сближаване на законодателствата — Качество на дизеловите горива — Национална техническа спецификация, която налага допълнителни от гледна точка на правото на Съюза изисквания за качество)

(2015/C 406/07)

Език на производството: унгарски

Запитваща юрисдикция

KecsKeméti Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Страни в главното производство

Жалбоподател: György Balázs

Ответник: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-alföldi Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága

Диспозитив

- 1) Член 4, параграф 1 и член 5 от Директива 98/70/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 октомври 1998 година относно качеството на бензиновите и дизеловите горива и за изменение на Директива 93/12/ЕИО на Съвета, изменена с Регламент (ЕО) № 1882/2003 на Европейския парламент и на Съвета от 29 септември 2003 г., трябва да се тълкуват в смисъл, че допускат държава членка да предвиди в националното си право допълнителни пряко установените в тази директива изисквания за качество с оглед на пускането на дизеловите горива на пазара, като изискването във връзка с разглежданата в главното производство платна температура, тъй като не става въпрос за техническа спецификация на дизеловите горива, свързана със защитата на здравето и на околната среда за целите на посочената директива.
- 2) Член 1, точки 6 и 11 от Директива 98/34/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 юни 1998 година установяваща процедура за предоставянето на информация в сферата на техническите стандарти и регламенти и правила относно услугите на информационното общество, изменена с Директива 2006/96/ЕО на Съвета от 20 ноември 2006 г., трябва да се тълкува в смисъл, че допуска държава членка да придава задължителна сила на национален стандарт като разглеждания в главното производство унгарски стандарт MSZ EN 590:2009.